

1010A

BESLUIT :

Artikel 1. — Wordt vernietigd, de beslissing van 27 januari 1976 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant waarbij :

- het beroep wordt ingewilligd van de n.v. Cometane tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zemst die op 6 augustus 1970 aan de voornoemde n.v. weigerde een vergunning te verlenen tot het bouwen van een vulstation voor gas.
- de voornoemde n.v. gemachtigd wordt dit station op te richten mits de voorwaarden na te leven van de stedenbouwkundig hoofdarchitect-directeur.
- aan deze beslissing uitwerking wordt gegeven « overeenkomstig de bepalingen van artikel » 58, derde lid, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken gecoördineerd » bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 ».

Artikel 2. — De kosten, bepaald op elfhonderd vijftig frank, komen ten laste van de Belgische Staat, voor een bedrag van zevenhonderd vijftig frank en ten laste van de tussenkomende partij voor een bedrag van vierhonderd frank.

N° 21.357 — ARREST van 10 juli 1981 (VII^{de} Kamer)

De hh. Baeteman, kamervoorzitter, Depondt en Debaedts, verslaggever, staatsraden, en Hubregtsen, auditeur.

LACOURT en STAES (Mrs Van Schel en Houtekier) t/ Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse Executieve (de H^r De Buel)

I. MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN — Regelen van toepassing in alle taalgebieden — Rangschikking — Beroep bij de Raad van State — Belang

1. *De eigenaar van een perceel dat het voorwerp uitmaakt van een rangschikking als landschap en wiens eigendomsrechten door de in het klasseringsbesluit opgelegde verbodsbepalingen beperkt worden, doet daardoor van het wettelijk vereiste belang blijken bij het beroep tot nietigverklaring van het rangschikkingsbesluit.*

2. *Het doet er weinig toe dat die eigendom opgenomen werd in een zone die in een definitief vastgelegd gewestplan als parkgebied bestempeld wordt.*

II. MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN — Regelen van toepassing in het Nederlands taalgebied — Rangschikking — Procedure

III. HANDELINGEN VAN ADMINISTRATIEVE OVERHEDEN — Geldigheid — Bevoegdheid — Opdracht van macht

Er moet ambtshalve worden onderzocht of de rangschikkingsprocedure werd ingezet krachtens een besluit genomen door de daartoe bevoegde overheid, en waarbij de percelen werden aangewezen waaruit het kwestieuze landschap bestaat, en ook de eigendomsbeperkingen werden omschreven die met toepassing van artikel 12 van de monumenten- en landschappenwet op die percelen tijdelijk worden gelegd. Het bestaan van zodanig besluit is één der noodzakelijke vereisten voor de geldigheid van het koninklijk besluit tot definitieve rangschikking.

(21.357)

De bevoegdheid tot het inzetten van de rangschikkingsprocedure, welke door de artikelen 1, tweede lid, en 12 van de wet aan de minister is toegekend, is niet voor delegatie vatbaar; vermits die handeling het opleggen van eigendomsbeperkingen medebrengt, moet het persoonlijk optreden van de minister terzake worden geacht een wettelijke waarborg te zijn voor de belanghebbenden.*

IV. HANDELINGEN VAN ADMINISTRATIEVE OVERHEDEN — Geldigheid — Vormen — Motieven

V. MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN — Regelen van toepassing in het Nederlands taalgebied — Rangschikking — Advies van de commissie

In de redengeving van het advies van de Koninklijke Commissie voor monumenten en landschappen moeten ondermeer al de ingediende bezwaren worden in aanmerking genomen. Het advies is niet naar de eis van de wet met redenen omkleed, wanneer het bezwaar van de eigenaar van het geklasseerde goed niet samen met het voorstel tot rangschikking aan de Commissie werd voorgelegd.

Gezien het verzoekschrift ingediend op 20 oktober 1976 namens Marcel Lacourt en Jeanne Staes, echtgenote Lacourt, door hun raadsman, Mr A. Houtekier, advocaat bij het Hof van Cassatie, om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 9 juli 1976 houdende rangschikking als landschap van het Park Cornet de Peissant, gelegen te Hofstade en bekend ten kadaster onder artikel 1947, sectie A, perceelnummers 238 N, 238 Y, 237 E, 252 C, 252 D, 229 O, 229 N en 253 D2;

.....
Overwegende dat de ter zake dienende feitelijke gegevens kunnen worden samengevat als volgt :

1. Eerste verzoeker is eigenaar van het Park Cornet de Peissant, gelegen te Hofstade, ingevolge akte-deling verleden op 17 november 1959 voor notaris Van Caillie te Oostende.

2. Op 26 juni 1975 werd het genoemde park op initiatief van het Leefmilieucomité Hofstade, door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ter rangschikking voorgesteld wegens zijn esthetische waarde.

3. Het rangschikkingsvoorstel werd bij ter post aangetekend schrijven van 23 september 1975, namens de Minister en voor de administrateur-generaal ondertekend door de adviseur-hoofd van dienst, aan beide verzoekers betekend.

4. Bij ter post aangetekende brief van 17 november 1975, gericht tot de Minister van de Nederlandse Cultuur en Vlaamse Aangelegenheden, diende de eerste verzoeker bezwaar in tegen het rangschikkingsvoorstel.

Van dit bezwaar werd hem op 1 december 1975 ontvangst gemeld door de Minister, en bij ministeriële nota van dezelfde datum werd het bezwaarschrift doorgezonden aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg, met verzoek het aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen voor te leggen.

5. Bij nota van 18 december 1975 bracht de R.M.L.Z. de Minister ter kennis dat het « bezwaarschrift van de heer Lacourt reeds door het K.C.M.L. onderzocht werd in vergadering van 30 oktober 1975 ».

* Vergelijk : arresten Raes en consorten, n° 18.871, van 3 april 1978, Nyssens en Carlier, n° 19.570, en Vanwinssen en consorten, n° 19.571, van 10 april 1979, De Laet-De Rache en consorten, n° 19.635, en Huybrechts en Vanhout, n° 19.636, van 16 mei 1979, en Desmedt en consorten, n° 20.422, van 13 juni 1980.

(21.357)

In bijlage was een verslag van de dienst gevoegd, dat evenwel de rangschikking van het kasteel en park Van den Nieuwenhuyzen te Hofstade betreft, en dus vreemd is aan de litigieuze rangschikkingsprocedure die het voorwerp van het huidige annulatieberoep uitmaakt.

6. Op haar vergadering van 15 april 1976 bracht de K.C.M.L. het volgend advies uit :

« Dossiers zonder bezwaren
De voorstellen tot klassering worden bevestigd.

.....
19. Hofstade : het Park Cornet de Peissant (L) ».

7. Bij schrijven van 30 juni 1976 werd het ontwerp-besluit houdende rangschikking, samen met het volledig dossier, door de R.M.L.Z. aan de Minister ter ondertekening doorgezonden.

In bedoeld schrijven is vermeld dat « geen bezwaren ingediend (werden) tegen vermeldde klassering ».

8. Op 9 juli 1976 werd het bestreden rangschikkingsbesluit genomen, waarvan artikel 1 het Park Cornet de Peissant als landschap rangschikt overeenkomstig de bepalingen van artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931, en waarvan artikel 2 de eigendomsbeperkingen opsomt die zullen gelden ten aanzien van het vermelde landschap.

Dit besluit werd in het Belgisch Staatsblad van 14 september 1976 bekendgemaakt, na bij ter post aangetekende zendingen van 25 augustus 1976 aan de diverse administratieve overheden en aan beide verzoekers te zijn betekend.

Het besluit werd op 26 augustus 1976 overgeschreven ten kantore van bewaring der hypotheeken van Brussel.

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep opwerpt omdat uit het verzoekschrift nergens blijkt welk belang verzoekers zouden hebben bij de vernietiging van het bestreden besluit, noch welk nadeel de rangschikking van hun goed hen zou berokkenen; dat volgens de verwerende partij de klassering van een goed niet automatisch schadelijk of nadelig is voor de betrokken eigenaars, zodat het aan verzoekers hoort het bewijs van hun belang te leveren;

Overwegende dat de eigenaar van een perceel dat het voorwerp uitmaakt van een rangschikking als landschap en wiens eigendomsrechten door de in het klasseringsbesluit opgelegde verbodsbepalingen beperkt worden, daardoor van het wettelijk vereiste belang doet blijken bij het beroep tot annulatie van het rangschikkingsbesluit; dat de opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid niet gegrond is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie opwerpt : « Bij » koninklijk besluit van 7 maart 1977 werd het gewestplan « Halle-Vilvoorde-Asse » vastgesteld. Volgens het blad Zemst 23/8 ligt een gedeelte van de onroerende goederen nl. de » perceelnummers 238 N. 238 Y. 252 C en 252 D, die bij het betwiste koninklijk besluit van 9 » juli 1976 als landschap gerangschikt werden, in een zone met als bestemming « parkge- » bied » Bijgevolg hebben verzoekers, voor wat betreft de perceelnummers 238 N. 238 » Y. 252 C en 252 D en in de mate dat, ingeval van vernietiging deze perceelnummers onder » gelijkaardige verbodsbepalingen (ingevolge het gewestplan) vallen als die vervat in het » klasseringsbesluit, niet het vereiste belang om de vernietiging te vorderen van het konink- » lijk besluit van 9 juli 1976, houdende rangschikking als landschap van het Park Cornet de » Peissant, gelegen te Hofstade »;

Overwegende dat de opname van een eigendom in een zone die in een definitief vastgesteld gewestplan als « parkgebied » bestempeld is, niet dezelfde rechtsgevolgen heeft als de rangschikking van datzelfde eigendom als landschap; dat zulks reeds genoegzaam blijkt uit de enkele constatering dat de gebeurlijke herziening van het gewestplan niet automatisch de opheffing van de rangschikking met zich brengt; dat bovendien de rangschikking als landschap strengere eigendomsbeperkingen inhoudt dan die welke voortvloeien uit

de opname in een zone die als « parkgebied » is aangeduid in een definitief vastgesteld gewestplan; dat dienvolgens ook deze exceptie van niet-ontvankelijkheid zonder grond is:

Overwegende dat ambtshalve dient te worden onderzocht of de rangschikkingsprocedure ter zake werd ingezet krachtens een besluit genomen door de daartoe bevoegde overheid, en waarbij de percelen werden aangewezen waaruit het kwestieuze landschap bestaat, en ook de eigendomsbeperkingen werden omschreven die met toepassing van artikel 12 van de monumenten- en landschappenwet op die percelen tijdelijk worden gelegd; dat immers het bestaan van zodanig besluit een der noodzakelijke vereisten is voor de geldigheid van het thans bestreden koninklijk besluit tot definitieve rangschikking;

Overwegende dat artikel 1, tweede lid, van de vermelde wet bepaalt : « Nadat de » Minister beslist heeft hetzij een gunstig gevolg te verlenen aan een voorstel tot rangschikking, hetzij op eigen initiatief de procedure voor de rangschikking in te zetten, wordt dit » betekend aan de eigenaars ... »; dat artikel 12 van dezelfde wet bepaalt : « Te beginnen » met de dag waarop de Minister ter kennis van de belanghebbenden brengt dat een voorstel » tot rangschikking onderzocht wordt, zijn al de uitwerkselen van de rangschikking voorlo- » pig van toepassing op de bedoelde onroerende goederen gedurende een tijdvak van negen » maanden ingaande op de dag van de betekening waarbij de beperkingen worden be- » paald »;

Overwegende dat de bevoegdheid tot het inzetten van de rangschikkingsprocedure, welke door de aangehaalde wetsbepalingen aan de Minister is toegekend, niet voor delegatie vatbaar is omdat die handeling het opleggen van eigendomsbeperkingen medebrengt zodat het persoonlijk optreden van de Minister ter zake moet worden geacht een wettelijke waarborg te zijn voor de belanghebbenden;

Overwegende dat het administratief dossier van de zaak enkel het door de adviseur-hoofd van dienst van de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg ondertekend schrijven van 23 september 1975 bevat, houdende betekening van het rangschikkingsvoorstel aan belanghebbenden; dat niet blijkt dat de Minister ter zake enige beslissing heeft genomen; dat de ontstentenis van een rechtsgeldige beslissing tot inzetting van de rangschikkingsprocedure de rechtsgeldigheid van het bestreden rangschikkingsbesluit aantast;

Overwegende dat verzoekers o.m. aanvoeren de schending van artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, zoals gewijzigd door het decreet van 13 juli 1972, van de rechten van verdediging en van de beginselen van zorgvuldig bestuur, doordat in de rangschikkingsprocedure geen rekening werd gehouden met het door verzoekers ingediende bezwaar en dit bezwaar niet werd beantwoord;

Overwegende dat artikel 1, leden 3 tot 6 van de wet van 7 augustus 1931, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het decreet van 13 juli 1972 bepaalt :

« Nadat de Minister beslist heeft hetzij een gunstig gevolg te verlenen aan een voorstel tot » rangschikking, hetzij op eigen initiatief de procedure voor de rangschikking in te zetten, » wordt dit betekend aan de eigenaars, aan het college van burgemeester en schepenen, aan » het federatie- of agglomeratiecollege en aan de bestendige deputatie. » Dit voorstel wordt medegedeeld aan de Ministers tot wier bevoegdheid respectievelijk de » Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw en de Landbouw behoren. » Deze Ministers en al de betrokkenen kunnen bij de Minister tot wiens bevoegdheid de » Nederlandse Cultuur behoort, hun aanmerkingen indienen binnen een termijn van twee » maanden, te rekenen vanaf de betekening of mededeling. » Het voorstel wordt vervolgens door de Minister aan de Koninklijke Commissie voor » Monumenten en Landschappen voor met redenen omkleed advies overgemaakt. » Het koninklijk besluit waarbij tot de rangschikking wordt overgegaan, mag eerst drie » maanden na de betekening van het voorstel tot rangschikking aan de eigenaars en aan de » andere hierboven vermelde betrokkenen getroffen worden. ».

Overwegende dat, zoals blijkt uit de uiteenzetting der feiten hierboven, het bezwaar dat verzoekers bij ter post aangetekende brief van 17 november 1975 tot de Minister hebben gericht, aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen niet samen met het voorstel tot rangschikking werd overgelegd; dat dienvolgens het advies dat door de

genoemde Commissie ter zake werd uitgebracht, niet naar de eis van de wet met redenen kan zijn omkleed aangezien het voor de hand ligt dat in de redengeving van het advies o.m. al de ingediende bezwaren moeten worden in aanmerking genomen; dat het middel gegrond is in zoverre het is gesteund op de schending van artikel 1 van genoemde wet van 7 augustus 1931,

BESLUIT :

Artikel 1. — Wordt vernietigd het koninklijk besluit van 9 juli 1976 houdende rangschikking als landschap van het Park Cornet de Peissant, gelegen te Hofstade en bekend ten kadaster onder artikel 1947, sectie A, perceelnummers 238 N, 238 Y, 237 E, 252 C, 252 D, 229 O, 229 N en 253 D2.

Artikel 2. — Dit arrest zal bij uittreksel in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt.

Artikel 3. — De doorhaling wordt bevolen van de overschrijving van het vernietigde koninklijk besluit van 9 juli 1976 voornoemd op het 6de kantoor van de hypotheekbewaarder te Brussel.

Artikel 4. — De kosten van het beroep, bepaald op vijftienhonderd frank, en de kosten van de in artikel 3 van dit arrest vermelde doorhaling, komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

N° 21.358 — ARREST van 10 juli 1981 (VII^{de} Kamer)

De hh. Baeteman, kamervoorzitter, Depondt en Debaedts, verslaggever, staatsraden, en Deroover, auditeur.

BRAUERS t/ Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Landsverdediging (de H^r Vergauwen)

I. PERSONEEL VAN DE KRIJGSMACHT — Beroepsofficieren — Krijgsschool (1 tot 5)

II. HANDELINGEN VAN ADMINISTRATIEVE OVERHEDEN — 1° Geldigheid — Bevoegdheid — Uitsluitende toekenning (1); — 2° Kennisgeving (5)

III. BELANG (VEREIST OM VOOR DE RAAD VAN STATE EEN GEDING TE VOEREN) — Omstandigheden welke een terugslag hebben op het belang — Nadien genomen beslissing die aan de nietigverklaring van de bestreden handeling alle gevolg zou ontnemen

IV. ONDERWIJS EN WETENSCHAP — Universitair onderwijs — Algemeen (3)

V. OPENBARE AMBTENAREN EN BEAMBTEN — Syndicaal statuut — Toepassingsgebied — Koninklijk besluit van 20 juni 1955 (4)

1. *Krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 21 juni 1960 is alleen de Koning bevoegd om een burgerdocent aan de Krijgsschool uit zijn ambt te ontheffen en kan aan die docent pas rechtsgeldig opzegging worden gegeven nadat een koninklijk besluit tot ambtsontheffing is genomen.*

2. *De onbevoegdheid van de minister om terzake enige beslissing te nemen, houdt niet noodzakelijk in dat hij generlei rechtsgevolg heeft beoogd te verbinden aan de brief waarbij hij aan een docent laat weten dat zijn cursus wordt afgeschaft, dat de opzeggingstermijn ingaat en dat een koninklijk besluit zal worden getroffen. De docent heeft er belang bij de vernietiging te bekomen van de ministeriële beslissing, zelfs indien in de*